

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3010

гр. София, 09.06.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
закрито заседание на 09.06.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

като разглежда дело номер **1931** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на Л. И. С. ЕГН *, гр. С., У. „Е и Х Г, срещу Заповед № АЛ 30 / 05. 01. 2011 г. на Н. О. „полиция” – СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП за временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № *.

С молба в открито съдебно заседание, проведено на 02. 06. 2011 г., процесуалния представител на жалбоподателя, е поискал да се задължи ответника – началника на О. „полиция” – СДВР, да върне отнетото свидетелство за управление на моторно превозно средство, тъй като въпроса за отговорността бил вече решен.

Съдът, счита така направеното искане за неоснователно, предвид следните съображения.

Предмет на оспорване по настоящото производство е Заповед № АЛ 30 / 05. 01. 2011 г. на Н. О. „полиция” – СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП за временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № *.

На основание чл. 172, ал. 3 от ЗДвП, в случаите по 171, т. 1, б. „б” (настоящия случай), свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение.

В оспорената заповед е предвидено, че свидетелството се отнема временно, до решаване на въпроса за отговорността на жалбоподателя, но за не повече от 6 месеца.

По делото е представено наказателно постановление № АЛ30 от 27. 01. 2011 г., с което е предвидено лишаване от право да управлява, за срок от 4 месеца. В същото време, жалбоподателя твърди, че е оспорил пред съда това наказателно постановление, което се потвърждава и от представеното на стр. 30 от делото писмо от директор на СДВР, поради което същото не е влязло в сила.

При това положение, след като наказателното постановление не е влязло в сила, въпроса за отговорността на жалбоподателя не е решен, тъй като издаденото НП не се ползва със стабилитет, след като не е влязло в сила, а в същото време не са минали и повече от 6 месеца от отнемането на свидетелството с оспорената в настоящото производство заповед.

Освен това, дори да се приеме, че така формулирано искането за връщане на СУМПС, представлява искане за спиране изпълнението на оспорената заповед, същото е отново неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка, поради което е приложима разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК.

В същото време, макар и да се твърди, че неправомерно му се влошава положението, доказателства, че изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, не са представени.

Също така, не се сочат и нови обстоятелства, съобразно изискването на чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от същия член.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на жалбоподателя, да се задължи ответника – началника на О. „. полиция”- СДВР, да върне отнетото свидетелство за управление на моторно превозно средство № *.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението.

Препис от определението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :